

Farní věstník

DUBEN 2012

Vydává Římskokatolická farnost Telč
ročník XX, číslo 4

Rodina a farnost

Před sedmi lety jsme v naší diecézi slavili rok farnosti a předtím rok rodiny. Jistě ani letos nebude na škodu si připomenout, že rodina i farnost mají mnoho společného. Než se tedy naplno ponoříme do oslav nejvýznamnějších svátků církevního roku, dovolte mi krátké zamyšlení nad tím co rodinu a farnost spojuje.

Veřejná instituce je prvním společným znakem rodiny i farnosti. Vytváří hranice které ochraňují jejich celistvost.

Osobní společenství není jen výsadou rodin, ale také nepostradatelným prvkem života farnosti, je teplem krbu které vytváří domov z prostoru ohraničeného stěnami.

Trvalost je nezbytnou podmínkou zdárného růstu. Farnost i rodina jsou živým organismem. A život ten nejde načas odložit, přestěhovat. Tam kde se rozdělí či odloží život, přichází smrt.

Plodnost manželů nekončí porodem, ale je trvalým úkolem předávání životních vzorů a sdílení životních zkušeností. Těžko pak může rodina zůstat izolovaná, bez sdílení zkušeností s dalšími rodinami. Podobně plodnost života farnosti si lze jen těžko představit v izolaci bez vzájemné spolupráce.

Oběť, utrpení, bolest, ztráta, ta slova většinou slyšíme neradi. Není nám příjemné vzdát se toho co máme rádi, co nám přinášelo potěšení. A ještě ke všemu by se toho člověk měl vzdát dobrovolně? Ano je to náročné, ale bez oběti, která je opravdu svobodným zřeknutím se něčeho co mi právem náleží, nedokáže žít ani rodina ani farnost.

Bez oběti se farnost i rodina postupně stává stále méně funkční firmou na uspokojování vlastních potřeb a realizaci vlastních představ. Až nakonec jednou skončí v likvidaci, protože někdo vytuneloval její základní kapitál, kterým je, věřte nebo ne, právě ona ochota k oběti.

Je pak vůbec možné takovou instituci zachránit? Jedinou šancí na záchranu je znovu získat dostatečný kapitál na obnovení provozu.

Přeji mám všem, abychom dokázali nacházet ztracený kapitál v setkání s Ježíšem, který ač nemusel dát vůbec nic, vzdal se svobodně všeho do poslední kapky své krve, aby tak vytvořil spolehlivý a naprosto dostatečný zdroj kapitálu pro obnovu všech rodin i farností.

o. Josef Maincl

Bohoslužby v dubnu 2012

Ne	1. 4. 2012	7:30 9:00 10:30	Jména Ježíš sv. Jakub Matka Boží
Čt	5. 4. 2012	18:30	sv. Jakub
Pá	6. 4. 2012	18:30	sv. Jakub
So	7. 4. 2012	22:00	sv. Jakub
Ne	8. 4. 2012	7:30 9:00 10:30	sv. Jakub sv. Jakub Matka Boží
Po	9. 4. 2012	7:30 9:00 10:30	sv. Jakub sv. Jakub Matka Boží
So	14. 4. 2012	18:00	sv. Jakub
Ne	15. 4. 2012	7:30 9:00 10:30	sv. Jakub sv. Jakub Matka Boží
So	21. 4. 2012	18:00	sv. Vojtěch
Ne	22. 4. 2012	7:30 9:00 10:30	sv. Jakub sv. Vojtěch sv. Vojtěch
So	28. 4. 2012	18:00	sv. Jakub
Ne	29. 4. 2012	7:30 9:00 10:30	sv. Jakub sv. Jakub Matka Boží

Vezmi a čti

1. dubna 2012

Květná neděle – cyklus B

Iz 50,4-7; Flp 2,6-11; Mk 14,1-15,47

Přivedli ho na místo, kterému se říkalo Golgota, což znamená v překladu Lebka. Dávali mu víno s přimíchanou myrhou, ale on ho nepřijal. Přibili ho na kříž a rozdělili si jeho šaty: losováním o nich rozhodli, co si kdo má vzít. Bylo devět hodin dopoledne, když ho ukřižovali. Jeho provinění hlásal nápis: “Židovský král.” Zároveň s ním ukřižovali další dva zločince, jednoho po pravici, druhého po levici. Tak se splnil výrok Písma: “Byl počítán mezi zločince.” Ti, kdo přecházeli okolo, potupně proti němu mluvili, potřásali hlavou a říkali: “Hleďme, chceš zbořit chrám a ve třech dnech ho zase vystavět! Zachraň sám sebe a sestup z kříže!” Stejně tak se mu mezi sebou posmívali i velekněží a učitelé Zákona a říkali: “Jiným pomohl, sám sobě pomoci nemůže. Mesiáš, izraelský král! Ať nyní sestoupí z kříže, abychom to viděli a uvěřili!” Tupili ho i ti, kdo byli spolu s ním ukřižováni. Když bylo dvanáct hodin, nastala tma po celém kraji až do tří odpoledne. Ve tři hodiny zvolal Ježíš mocným hlasem: “Eloi, Eloi, lema sabachthani?” To je v překladu: “Bože můj, Bože můj, proč jsi mě

opustil?" Když to uslyšeli někteří z těch, kdo stáli kolem, řekli: "Hled'te, volá Eliáš!" Jeden z nich odběhl, namočil houbu do octa, nastrčil ji na rákosovou hůl a chtěl mu dát pít; říkal přitom: "Počkejte, chceme vidět, zdali ho Eliáš přijde sejmut!" Ježíš však vydal mocný hlas a vydechl naposled. Tu se chrámová opona roztrhla vpůli odshora až dolů. Když setník, který stál při tom naproti němu, uviděl, že tak vydechl naposled, prohlásil: "Tento člověk byl opravdu syn Boží!" (Mk 15,22-39)

SEDM POSLEDNÍCH VÝROKŮ KRISTA

Od bolestného výkřiku k provolání vítězství

Otče, odpusť jim. Vždyť nevědí, co činí.

Tohle říkal Kristus, když mu zatloukali hřeby do nohou a rukou. Tenhle výrok mě bere u srdce. Pán neřekl: "Já jim odpouštím." Proč? Protože v tom je Kristovo lidství! Bili ho a mučili různými nástroji, které mu rvaly maso z těla. Nemohl říct: "Odpouštím jim." Požádal však svého Otce, aby jim odpustil. A omlouval je: "Vždyť nevědí, co činí."

Když se setkám s lidmi, kteří mi říkají: "Tomu pacholkovi, tomu neřádovi, tomu hnusákovi nemůžu odpustit!", odpovídám jim, že jejich zášť chápu; pak jim navrhuju, aby poprosili Boha, aby odpustil místo nich. Slyšel jsem následně úžasné reakce od těch, kteří poprosili Boha, aby odpustil za ně. Ježíš nám dal jistotu odpuštění. Jsme katolíci, chodíme na mši a říkáme: "Odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům." Odřikáváme to na každé mši, ale uvést to do života, to je něco jiného. V tom spočívá síla svátosti smíření. Pokud mám před sebou kajčnicka nebo kajčnici, říkám jim, že jim odpouštím ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Odcházejí lehcí jako vánek a bílí jako holubičky. Taková je síla odpuštění.

Amen, pravím ti, dnes budeš se mnou v ráji.

Kolik lidí už mi říkalo, že je tato věta neuvěřitelná a nepravděpodobná! Kristus se obrací na zloducha, který je ukřižován vedle něj, představitele tehdejší lůzy, jestli tomu tak chcete říkat. Ten požádá o odpuštění a jde do ráje. To je ve zkratce podstata křesťanství. Pán na nás čeká každý den, až do poslední chvíle, a pokud se upřímně kajeme, získáme odpuštění. To je velký zázrak Božího milosrdenství. To je mysterium posledního kontaktu, který vede ke spáse. Znamená to, že nic není nikdy ztraceno, že nikdo není nenapravitelný. Nikdo není ztracený. Tento druhý Kristův výrok je darem milosrdenství.

Ženo, hle, tvůj syn. Jane, hle, tvá matka.

Třetím výrokem Kristovým je věnování Marie světu. Marie je matka církve. Dává život, vychovává, utěšuje. Není rovna Bohu, ale je nejdokonalejší ze všech stvoření. Muslimové o ní v Koránu říkají, že je největší ženou světa. V chrámech se nejvíc vyskytuje právě její zobrazení! Zjevila se mnoha lidem. Je matkou darovanou církvi.

Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil?

Po pěti a půl hodinách agonie si řekl, že tentokrát je všechno ztraceno, že ho Otec opustil. Právě v této fázi můžeme vnímat Kristovo neobyčejné lidství. Je to člověk a trpí s každou lidskou bytostí. Ti, kteří leží v nemocnicích, jsou těžce nemocní a myslí si, že zemřou, se také často cítí opuštění.

Volal jsem jedné ženě, o kterou se starali na oddělení paliativní péče. Říkala mi, že ji Pán opustil. Jenže ve skutečnosti na ni zapomněli její blízcí, nikoli Bůh. Řekl jsem jí to. Neměli bychom opouštět ty, kteří cítí, že umírají. Zůstaňme v jejich blízkosti. Kříž je znamením křesťanů. Míří ke vzkříšení. Kristus trpěl přede mnou. Když víme tohle, víme všechno. Kolikrát si v zoufalé situaci někdo řekl: "Myslí na mě hodně lidí a Bůh je tady, cítím to." Když píšu tyto řádky, myslím na rukojmí, kteří tráví v zajetí měsíce a někdy i roky, každý den mají pocit, že zemřou, že je můžou kdykoli zabit...

Tento čtvrtý výrok je darem soucitu.

Žízním.

Ukřižovaný na kříži trpí. Žízeň je jedním z největších mučení. Tímto zdánlivě bezvýznamným výrokem nám Kristus ukazuje Boží touhu. Bůh po nás žízni. Žízníme my po Bohu? Každým skutkem lásky, který někomu nabídneme, hasíme Boží žízeň. Bůh je v nás a velmi po nás žízni. Svátý Augustin říkával: "Ty jsi byl uvnitř a já venku, a tam jsem tě hledal." Hledáme Boha všude kolem nás, ale on je v nás. Když se dokážeme ztišit, určitě najdeme Boha, protože v nás sídlí. Tento pátý výrok je darem touhy po Bohu.

Dokonáno jest.

Každý bude moci v okamžiku své smrti říci: "Dokonáno jest." A to ať se jedná o život takzvaně "úspěšný", nebo život zdánlivě "zkažený". (Nikdy nevíme, jestli byl život úspěchem nebo prohrou, to ví jen Bůh.) Život, který byl velmi neklidný, kdy člověk hledal Boha a přitom ho nehledal, život plný zmatků... Vše je dokonáno. Když se Don Bosco ptal Dominika Savia, který si hrál s míčem: "Co bys dělal, kdybys věděl, že za pár hodin zemřeš?", dostal odpověď: "Hrál bych si dál." V jeho patnácti letech mu připadalo, že jeho život je naplněný. Některý život může skončit ve dvou letech, jiný, jako u mé matky, v devadesáti...

Církev stejně jako francouzský stát připouští, aby se nemocnému na konci života podal morfin, který ulehčí jeho utrpení. Každá lidská bytost musí být proti nesnesitelnému a nesmyslnému prodlužování léčby. Nejde tu o nastolení práva asistovat smrti pacientů, protože skutečný problém je jinde: skandální je, jak naši nemocní a staří lidé umírají v nemocnicích. V našich nemocnicích každoročně zemře pět set tisíc lidí! Hodně starých lidí trpí samo a rodina se od nich odvrátí. Problémem Francie není otázka mravnosti eutanazie, ale samota těch, kteří umírají špatně a většinou v nemocnicích. Mělo by se častěji debatovat a uvažovat o tom, jak žít až do konce s těmi, které máme rádi. Měl jsem to štěstí, že jsem mohl požehnat své matce v jejích posledních chvílích. Celá rodina byla kolem ní několik hodin poté, co se připojila k Pánu. Kolem umírajícího Krista byla jeho matka a ženy. Muži se stáhli, kromě Jana. Pro křesťana, pro věřícího, by se smrt a život měly v něčem podobat, abychom je mohli označovat za "oslňující", jak navrhuje Christian Bobin.

Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha.

Všechno mu odevzdat: naše úspěchy i nezdary. Utrpení, radost... Ať už kveteme zdravím, nebo jsme nemocní, utrápění či plní nenávisti, zášti, žárlivosti, odevzdejme mu to. Poslední Kristova slova se zvláštním způsobem podobají těm, která vyřkl Jan Pavel II. ve svém pokoji ve Vatikánu několik dní před smrtí. Byly u něj dvě děti. Oknem vypustil dvě holubice. Chtěl mluvit, ale z jeho rtů vyšel jen výkřik. Výkřik bolesti a opuštěnosti. Už neměl slova. Ale tento výkřik Kristovy bolesti se o Velikonocích promění v provolání vítězství. Sedmý výrok Kristův je darem odevzdanosti.

Guy Gilbert – Bud'te světlem!

Zpráva z jednoty Orla Telč

ZŠ Hradecká Telč ve spolupráci s Orlem Telč uspořádali v sobotu 17. března v nové sportovní hale florbalový turnaj **Přátelák 2012**. Na turnaj přijali pozvání kromě pořadatelského týmu Orla ještě telčští hokejisté, tým Džízýdý z Dačic a dva týmy z Urbanova. Janča Team a mladé nadějně družstvo pod názvem Zažimalovi.

Hrálo se v jedné skupině, každý s každým, bez postupu, s těmito výsledky:

Hokejisté : Orel Telč	1 : 1
Janča Team : Džízýdý	3 : 2
Hokejisté : Zažimalovi	4 : 1
Orel Telč : Džízýdý	3 : 2
Zažimalovi : Janča Team	1 : 4
Hokejistí : Džízýdý	2 : 4
Zažimalovi : Orel Telč	0 : 5
Hokejistí : Janča Team	5 : 3
Zažimalovi : Džízýdý	0 : 3
Orel Telč : Janča Team	1 : 4

Jednoznačným vítězem se třemi výhrami se stal Janča Team a do Urbanova odvezl další pohár. Druhé místo bylo na body nerozhodné a nastoupila nekompromisní matematika, ze které vyšli na počet vstřelených branek úspěšněji Hokejisté a odnesli si stříbro. Třetí místo zbylo na Orel Telč, čtvrtý se umístil tým Džízýdý a pátý tým Zažimalovi.

Nejlepší střelci svorně s 5 góly jsou Holub Ladislav a Sokolík Milan a nejhezčím brankářem byla vyhlášena Kolářová Denisa.

O týden později v sobotu 24. března vyrazili žáci na svůj velký první florbalový turnaj "O Velikonočního beránka" pořádaný třešťskou a batelovskou farností v třešťské městské hale. Sešlo se zde 6 mužstev, krom místních a Orel Telč ještě Sokol Kněžice, Zhoř, Batelov a Růžená. Náš tým zde reprezentovali Adam Starý, Filip Tomáš, Metoděj Tůma, Jan Kovář, Tomáš Pospíšil, Adam Červený, Jakub Truhlář, Pavel Tománek, Jonáš Starý a brankář Vojtěch Kadlec. Výsledky jednotlivých zápasů jsou:

Orel Telč : Růžená	5 : 0
Orel Telč : Sokol Kněžice	0 : 1
Orel Telč : Zhoř	0 : 4
Orel Telč : Třešť	1 : 2
Orel Telč : Batelov	1 : 1

Celkovým vítězem se stal Batelov, druhé místo brala Zhoř a třetí Sokol Kněžice. Orel Telč si domů odvezl předposlední páté místo. Jistě dobrá zkušenost a dobrá startovní pozice k lepším výsledkům v příštích turnajích. Nejlepším střelcem se čtyřmi góly se stal Adam Starý.

Další informace a fotky na <http://orel-telc.webnode.cz>

Zdař Bůh

BESEDA S P. FRANTIŠKEM LÍZNOU, SJ

Městská organizace KDU – ČSL zve všechny farníky a širokou veřejnost na zajímavé setkání s knězem P. Františkem Líznou. Beseda se uskuteční v úterý 17. dubna 2012 od 18:00 hod v jídelně Konviktu sv. Andělů v Telči, nám. Jana Kypty 74.

František Lízna (* 11. července 1941 Jevíčko) je český kněz, disident, jezuita a předseda redakční rady časopisu *Akord*. Zaměřuje se zejména na pastorační práci Romů, vězňů a bezdomovců.

Pochází z komunisty pronásledované rodiny, sám byl z politických důvodů pětkrát vězněn a vojenskou službu vykonával u PTP na Slovensku. V roce 1968 byl přijat do noviciátu jezuitského řádu a v roce 1974 vysvěcen na kněze. Podle jeho vlastního vyjádření mu byla veřejná kněžská činnost zakázána ihned po jeho primiční mši svaté a tento zákaz platil až do roku 1990. Do roku 1989 působil převážně v dělnických profesích a v oblasti zdravotnictví. Veřejně mohl své kněžské povolání vykonávat až po roce 1989. V roce 1978 podepsal Chartu 77. Po sametové revoluci působil v Brně a ve věznicí v Kuřimi. V letech 1995–2004 působil jako vězeňský duchovní na Mírově a farář ve Vyšehorkách. V roce 2000 se stal členem vládní Rady pro lidská práva.

Podnikl taky několik pěších cest – poutí. Nejvýznamnější z nich byla v roce 2004 pout' ze Svaté Hory u Příbrami přes Fatimu ke Svatému Jakubu do Santiaga de Compostela. Později, už s diagnostikovanou rakovinou prostaty, podle vlastních slov už v neoperovatelném stádiu, pout' z hory Kremenec na ukrajinsko-slovensko-polském pomezí do města Chersones na Krymu. V tomto městě svatí Cyril a Metoděj údajně našli ostatky svatého Klementa I., papeže, (a odkud je pak snad přenesli na moravský Klimentek). Město je rovněž místem křtu svatého Vladimíra, čímž chtěl podle vlastních slov propojit křesťanský Východ a Západ.

V roce 2001 mu byl propůjčen Řád Tomáše Garrigua Masaryka za vynikající zásluhy o demokracii a lidská práva, v roce 2003 mu nadace Charty 77 udělila Cenu Františka Krieglga za jeho práci ve vězení.

Dílo

- *Musím jít dál*, Cesta 2006
- *Šel jsem však vytrvale*, Cesta 2008
- *Vstávám a pokračuji v cestě*, Cesta 2010
- *Pout' za sv. Kateřinou Sienskou*, Cesta 2010

BoTr

Pozvání na setkání mládeže ve Žďáře nad Sázavou

Od 14. do 19. srpna 2012 se ve Žďáře nad Sázavou bude konat už páté Celostátní setkání mládeže (CSM). Čeká tu na Tebe velmi bohatý a pestrý program, ve kterém si budeš moct najít "to své": poutavé katecheze, slavení eucharistie, celodenní adorace, zajímavé přednášky, dobrá hudba, výstavy, workshopy a semináře, poznávací výlety, diskusní skupinky, sportovní vyžití nebo kreativní dílny. Budeš mít také možnost zúčastnit se školy modlitby, prožít v klidu svátost smíření nebo si popovídat s knězem. Celý týden budou na setkání přítomni biskupové a bude příležitost se s nimi setkat a popovídat. Součástí programu bude i Pout' rodin, která se bude konat v sobotu 18. srpna 2012. Žďár ale bude především místem osobních setkání - s přáteli, s novými lidmi, s biskupy, s kněžími, zasvěcenými osobami ... a hlavně s Kristem.

CSM je určeno pro všechny mladé lidi od 14 do 30 let. V programu se bude myslet jak na středoškoláky, tak na vysokoškoláky a mladé pracující. Přednášky budou proto děleny podle věku. Podle možností a svých schopností se také můžeš zapojit do některé z přípravných skupinek.

Hlavním tématem letošního CSM je Duch svatý a jeho mottem je citát z listu sv. Pavla: "Ovocem Ducha je láska, radost a pokoj..." (Gal 5,22). S mladými lidmi z celé České republiky se tak zapojíme do oslav Roku biřmování, který vyhlásili naši biskupové na rok 2012 v souvislosti s třiletou přípravou na oslavu 1150. výročí příchodu sv. Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu.

Byl jsi v roce 2007 na setkání v Táboře a chtěl bys opět zažít jeho atmosféru? Anebo jsi v Táboře nemohl být, ale hodně jsi o něm slyšel od svých kamarádů? Vydej se do Žďáru a pozvi na cestu i mladé ze svého okolí včetně hledajících! I na ně čeká na CSM zajímavý program a kdo ví... Třeba právě ve Žďáře najdou odpovědi na své otázky týkající se víry.

Přihlašovat se můžeš přes elektronickou přihlášku, kterou najdeš na webu setkání www.dozdaru.idem.cz Cena za celé setkání je 1 100,-Kč. Kdo se přihlásí a setkání uhradí do 31. května 2012, zaplatí pouze 950,- Kč.

Více informací najdeš na: <https://zdar2012.signal.cz/>.

ROZVOD A ŽIVOT V CÍRKVI - Diecézní setkání pro rozvedené

Místo konání:

9.00–10.00 katedrála sv. Petra a Pavla v Brně, Petrov
10.10–15.00 Centrum pro rodinu a sociální péči, Josefská 1, Brno, Malý sál (1. poschodí)

Termín:

9.00 14. 4. 2012
Mše svatá v katedrále sv. Petra a Pavla –
celebruje Mons. Mgr. Jiří Mikulášek,
generální vikář brněnské diecéze

10.10 Zahájení

10.15–12.15 Rozvod a život po rozvodu (jak pokračovat po rozvodu v komunikaci s bývalým partnerem, dětmi, širší rodinou, přáteli...)
Mgr. Milena Mikuláková

12.15–13.00 přestávka

13.00–14.00 Rozvod a neplatnost církevního manželství (nauka církve, možnosti řešení, jak postupovat při řešení neplatnosti církevního manželství, příklady z praxe)
S. M. Mgr. Mgr. Dominika Hana Kubíková, OP – advokátka Diecézního církevního soudu v Brně

14.00–14.15 přestávka

14.15–14.45 Rozvod a přijímání svátostí
R.D. ThLic. Petr Šíkula – farář Římskokatolické farnosti u katedrály sv. Petra a Pavla v Brně

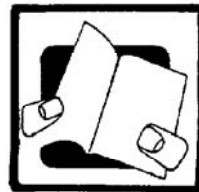
14.45–15.00 diskuse

15.00 závěr

Možnost individuálních rozhovorů s přítomným knězem.

Bližší informace: Centrum pro rodinu a sociální péči, Josefská 1, 602 00 Brno, e-mail: marcela.ondrujova@crsp.cz.

Na setkání se není nutno přihlašovat.

Z farní knihovny

Mám tolik práce, že si jdu raději lehnout

Krátké povídky, úvahy a fejetony P. Františka Lukeše si získaly velký čtenářský ohlas už v devadesátých letech, kdy vycházely v nakladatelství Zámek. Vyprávějí o obyčejných lidech s obdivuhodnými vlastnostmi, postoji a činy. Hlavní motivací autora je přispět ke zlepšení současného světa tím, že se zamýšlí nad chováním lidí, kteří v něm žijí. Z jeho příběhů číší živá víra a naděje, ale především láska k lidem a veliké milosrdenství při pohledu na lidskou slabost. Texty jeho knížky jsou stručné až heslovité, ale možná právě tím čtivé, nabízející mnoho podnětů k zamýšlení.

Nověna k Panně Marii - nová kniha Vojtěcha Kodeta

Nověna k Panně Marii může posloužit jako pomůcka k osobní i společné modlitbě před mariánskými svátky, ale také před životními rozhodnutími nebo jako přímluvná modlitba v situaci něčí nouze. Základ nověny tvoří text Písma svatého, předložený k modlitebnímu čtení a následnému rozjímání. Závěrečné prosby se převážně inspiřují prosbami z liturgie hodin.

Andělek ve vodách

Knížka Reginy Domanové je půvabným zpracováním toho, jak může maminka, která čeká dalšího potomka, říci jeho sourozenci, co se děje v jejím bříšku. Dítě zkoumá vodu kolem sebe a mluví s andělem, který je s ním. Vyprávění dítěte a jeho rozmluvě s andělem porozumí dítě už ve třech letech. Regina Domanová (1970), maminka šesti dětí, žije s manželem ve Virginii. Píše knížky pro děti a dospívající mládež ve věku 10 až 14 let.

Z matriky:

V měsíci únoru a březnu nás předešli na věčnost:

Stanislav Chalupa
Antonín Máca
Marie Antoňová
Josef Truhlář
Anna Tomšová
Bohumil Macků
Marie Kremláčková

Uzávěrka příštího čísla je v pátek 20. 4. 2012

Neprodejné, pro vnitřní potřebu farnosti vydává Římskokatolická farnost Telč
Příspěvky prosíme zasílat na e-mail: k.kamenik@quick.cz

www.farnost-telc.cz